

**ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ
ของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ที่มีต่อทักษะการ
เล่นลูกสองมือล่างกีฬาวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย**
**The Effects of Physical Education Learning Management Using Dave's
Instructional Model with Thorndike's Connectionism Theory on the Skills
Playing Volleyball Under Hands of High School Students**

จิราภรณ์ เนินทอง¹, วิชานนท์ พูลศรี^{2,*} และ วีรวรรณ จีนแคะ³

Jiraporn Noenthong¹, Wichanon Poonsri^{2,*} and Weerawan Jeenkhae³

(วันรับบทความ: 25 เมษายน 2567/วันแก้ไขบทความ: 30 มิถุนายน 2567/วันตอบรับบทความ: 17 กรกฎาคม 2567)

(Received Date: May 25, 2024, Revised Date: Jun 30th, 2024, Accepted Date: Jul 17th, 2024)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาวอลเลย์บอลก่อนและหลังใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ของกลุ่มทดลอง 2) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาวอลเลย์บอลหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ และกลุ่มควบคุมใช้การสอนแบบปกติ 3) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างมีทั้งหมด 58 คน แบ่งเป็น กลุ่มทดลอง จำนวน 29 คน เป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 29 คน ได้มาจากสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟ ร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ (มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ 1.00) จำนวน 6 สัปดาห์ 2) แบบประเมินทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาวอลเลย์บอล (มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ 1.00 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.84) และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ (ค่าความตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ 1.00 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 1.00) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนด้วยค่า "ที" (T-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาวอลเลย์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ หลังการทดลอง

^{1,2} คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

^{1,2} Education and Development Sciences, Kasetsart University Kamphaeng Sean Campus Email: wichanon.po@ku.th

³ โรงเรียนบางลี่วิทยา จังหวัดนครปฐม 73140

³ Bangliwittaya School, NakhonPathom Province 73140

* ผู้ติดต่อหลัก Email: wichanon.po@ku.th

* Corresponding author Email: wichanon.po@ku.th

ของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการเล่นลูกสองมือล่างในกีฬาวอลเลย์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคด์หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคด์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้พลศึกษา, รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟ, ทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคด์, ทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาวอลเลย์บอล, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

Abstract

This research aimed to: 1) to compare the average of the under hands in volleyball skills before and after the experiment of the experiment group through Dave's instructional model with Thorndike's connectionism theory, 2) to compare the average of the under hands in volleyball skills after the experimental between the experimental group through Dave's instructional model with Thorndike's connectionism theory and the control groups normal physical education learning, 3) to study satisfaction with learning using Dave's instructional model with Thorndike's connectionism theory of high school student. The sample group totaled 58 people, divided into the experimental group were 29 people and the control group were 29 people, that were obtained from Simple random sampling by Lottery. The instruments were comprised of : 1) Physical education learning management lesson plan using Dave's instructional model with Thorndike's connectionism theory spend 6 weeks (content validity was 1.00), 2) The assessment form of learning under hands in playing volleyball skills (content validity was 1.00 and reliability was 0.84), and 3) the physical education learning management function, by using Dave's instructional model with Thorndike's connectionism theory (content validity was 1.00 and reliability was 1.00). The data were analyzed by mean, standard deviation and t-test. The results showed 1) The average score of the under hands skills in volleyball. by using Dave's instructional model with Thorndike's connectionism theory after the experiment of the experimental group was higher than before the experiment with Statistically significant at the level .05, 2) The average score of the under hands skills in volleyball. by using Dave's instructional model with Thorndike's connectionism theory after the experiment, the experimental group was higher than the control group with Statistically significant at the level of .05, 3) The results of satisfaction with learning using the teaching model, teaching, and practical skills of Dave, together with the connection theory of Thorndike. of high school student were at the highest level.

Keyword: Physical education learning management, Learning by using Dave's instructional model, Thorndike's connectionism theory, The skills playing volleyball under hands, High School Student

บทนำ

วิชาพลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการศึกษาของครุรวมให้แก่นักเรียนทุกคน ตั้งแต่ระดับอนุบาล จนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ใช้โปรแกรมพลศึกษาที่มีคุณภาพ มีความจำเป็นต่อการช่วยเพิ่มความสามารถทางกาย ความรับผิดชอบในตนเอง และความสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรมทางกาย ให้แก่นักเรียนทุกคน จนกระทั่งนักเรียนสามารถมีชีวิตประจำวันที่กระฉับกระเฉง และวิชาพลศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนท่าเทียบมกับวิชาอื่น ๆ ในโรงเรียน แต่ต้องมีการวางแผนและจัดทำมาเป็นอย่างดี ตามขั้นตอน รวมทั้งมีการนำไปใช้หรือนำไปจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี (Kunaphisit, 2018)

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาได้กำหนดมาตรฐานตัวและตัวชี้วัดช่วงชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายดังนี้ มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา ตัวชี้วัดช่วงชั้น 1. วิเคราะห์ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวรูปแบบต่าง ๆ ในการเล่นกีฬา 2. ใช้ความสามารถของตนเพื่อเพิ่มศักยภาพของทีม คำนึงถึงผลที่เกิดต่อผู้อื่น และสังคม 3. เล่นกีฬาไทย กีฬาสากลประเภทบุคคล ประเภทคู่ กีฬาประเภททีม อย่างน้อย 1 ชนิด 4. แสดงการเคลื่อนไหวได้อย่างสร้างสรรค์ พ 3.2 ระวังการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชม ในสุนทรียภาพของการกีฬา ตัวชี้วัดช่วงชั้น 1. ออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่เหมาะสมกับตนเองอย่างสม่ำเสมอ และใช้ความสามารถของตนเองเพิ่มศักยภาพของทีม ลดความเป็นตัวตนคำนึงถึงผลที่เกิดต่อสังคม 2. อธิบายและปฏิบัติเกี่ยวกับสิทธิ กฎ กติกา กลวิธีต่าง ๆ ในระหว่างการเล่นการแข่งขันกีฬากับผู้อื่นและนำไปสรุปเป็นแนวปฏิบัติ และใช้ในชีวิตประจำวันอย่างต่อเนื่อง 3. แสดงออกถึงการมีมารยาทในการดูการเล่น และการแข่งขันกีฬาด้วยความมีน้ำใจนักกีฬา และนำไปใช้ปฏิบัติทุกโอกาส จนเป็นบุคลิกภาพที่ดี 4. ร่วมกิจกรรมทางกายและเล่นกีฬาอย่างมีความสุข ชื่นชมในคุณค่าและความงามของการกีฬา (Ministry of Education, 2008) ซึ่งส่งเสริมให้จัดการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมตามช่วงวัยของผู้เรียน รวมถึงมีจุดเน้นต้องการให้ผู้เรียนมีสุขภาพที่ดีมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวการออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา โดยบรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย ด้านทักษะพิสัย และด้านสมรรถภาพทางกายพิสัย ซึ่ง Pianchob (2018) ได้ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษา หมายถึงกระบวนการการศึกษาที่ใช้กิจกรรมกีฬาหรือกิจกรรมการออกกำลังกายที่ได้มีการเลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อในการเรียนรู้เพื่อให้ได้มาซึ่งผลในการที่จะช่วยให้บุคคลมีพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม

ในปัจจุบันวิชาพลศึกษาได้นำกีฬาหลากหลายชนิดมาบรรจุไว้ในหลักสูตรการจัดการเรียนรู้พลศึกษา แต่ละโรงเรียนมีเลือกกีฬามาเป็นสื่อพัฒนาทางพลศึกษาตามมาตรฐานและตัวชี้วัดตามแต่ละช่วงวัยของผู้เรียน จากการสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างจากครูผู้สอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนบางลี่วิทยา จำนวน 3 ท่าน พ.ศ.2566 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถปฏิบัติทักษะการเล่นลูกสองมือล่างได้ ซึ่งทักษะการเล่นลูกสองมือล่างเป็นหัวใจสำคัญของการเล่นวอลเลย์บอล ในการเล่นลูกสองมือล่างเป็นวิธีการเล่นลูกโดยใช้แขนท่อนล่างของทั้งสองมือ บังคับหรือส่งลูกบอลให้ไปยังทิศทางหรือตำแหน่งที่ต้องการ การเล่นแบบนี้เป็นปัจจัยสำคัญของการเล่นวอลเลย์บอลเพราะพื้นฐานการเล่นที่ตื้นนั้น ผู้เล่นจะต้องเล่นลูกสองมือล่างได้ดีก่อน เนื่องจากเป็นเทคนิคหรือวิธีการรับลูกที่มาจากฝ่ายตรงข้ามในลักษณะที่ค่อนข้างแรง เช่น ลูกเสิร์ฟหรือลูกตบ หรือลูกที่มัลักษณะต่ำ แต่ในบางโอกาสการเล่นลูกสองมือล่างนี้อาจจะต้องใช้มือเดียวก็ได้ตามแต่โอกาสที่จะเกิดขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษา

รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคด์เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความพร้อมในการเรียนรู้เกิดความสามารถทางด้านทักษะปฏิบัติต่าง ๆ การฝึกฝน และผู้เรียนได้รับผลที่พึงพอใจจากการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าหากผู้เรียนสามารถพัฒนาการเล่นลูกสองมือล่างได้ อาจเป็นประโยชน์ต่อตนเองสามารถนำไปต่อยอดในการนำทักษะไปใช้ในการแข่งขันกีฬาบอลได้ ซึ่งพบประเด็นปัญหาไปในทิศทางเดียวกับ Academic work group (2017) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาบอลของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 จากข้อมูลข้างต้นอาจเกิดจากปัญหาด้านการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในวิชาบอล รวมถึงการมีส่วนร่วมและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ อาจไม่เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียนในการเรียนรู้

จากข้อมูลข้างต้นสะท้อนถึงความสำคัญของการฝึกทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาบอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคด์ ในการพัฒนาทักษะการเล่นลูกสองมือล่างในกีฬาบอล เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา โดยใช้การฝึกทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาบอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคด์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติหรือกระทำอย่างถูกต้องแม่นยำ และชำนาญ มีการสร้างบรรยากาศให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเรียน และมีการฝึกฝน การปฏิบัติบ่อย ๆ ทำให้นักเรียนได้รับผลที่พึงพอใจจากการเรียนรู้ ซึ่งมีความสำคัญในการใช้แก้ปัญหาทักษะการเล่นลูกสองมือล่างในกีฬาบอล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาบอลก่อนและหลังใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคด์ของกลุ่มทดลอง
2. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาบอลหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคด์ และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคด์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ขอบเขตของการวิจัย

1. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบางลี่วิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 245 คน

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบางลี่วิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2 ห้อง รวม 58 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลากจากจำนวนห้อง ประกอบด้วย นักเรียนกลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 5

โรงเรียนบางลี่วิทยา จำนวน 29 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุม คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 4 โรงเรียนบางลี่วิทยา จำนวน 29 คน ภาคเรียนที่ 2

2. ด้านเนื้อหา

เนื้อหา การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคค์ที่มีต่อทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาวอลเลย์บอล ตาม สารที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอมีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

3. ด้านระยะเวลา คือ 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 1 คาบ (50 นาที) ระหว่างเดือน มกราคม 2567 ถึง มีนาคม 2567

4. ด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคค์

ตัวแปรตาม (dependent Variables) คือ ทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาวอลเลย์บอล และความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) แบบศึกษา 2 กลุ่มวัดก่อนและหลัง (Two group pretest-posttest design) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการทดลอง ดำเนินการดังนี้

1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร วารสาร บทความ หนังสือ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษา รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคค์ แบบประเมินทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาวอลเลย์บอล

1.2 การสร้าง พัฒนา และหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่

1) แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคค์ที่มีต่อทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาวอลเลย์บอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนฯ ดังกล่าวที่สร้างขึ้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยตรวจพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ซึ่งมีค่าความดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) เท่ากับ 1.00 หมายถึง มีความตรงตามเนื้อหาสามารถใช้ได้

2) แบบประเมินทักษะการเล่นลูกสองมือล่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟ ร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคค์ แบบประเมินดังกล่าวที่สร้างขึ้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

โดยตรวจพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ซึ่งมีค่าความดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) เท่ากับ 1.00 หมายถึง มีความตรงตามเนื้อหาสามารถใช้ได้

และประเมินค่าความเชื่อมั่น กำหนดนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 29 คน ซึ่งเป็นนักเรียนคนละกลุ่มกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เพื่อทดลองใช้ (Try out) เครื่องมือคือ แบบประเมินทักษะการเล่นลูกสองมือล่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นำไปทดสอบกับแบบประเมินทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ลงทะเบียนเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบางลี่วิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2 รอบเป็นการทดสอบและทดสอบซ้ำ (Test-retest) เพื่อเป็นการวัดค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) โดยเกณฑ์ที่ยอมรับได้รับของค่าความเชื่อมั่นในครั้งนี้ต้องได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากกว่า 0.7 ขึ้นไป (Glen, 2021) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) เท่ากับ 0.84 หมายถึง มีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ในการใช้แบบประเมินทักษะการเล่นลูกสองมือล่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สามารถใช้ได้

3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟ ร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคด์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

3.1) ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ โดยจัดระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ คือ มีความพึงพอใจมากที่สุด มีความพึงพอใจมาก มีความพึงพอใจปานกลาง มีความพึงพอใจน้อย และมีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.2) นำแบบสอบถามความพึงพอใจนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยตรวจพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ซึ่งมีค่าความดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) เท่ากับ 1.00 หมายถึง มีความตรงตามเนื้อหาสามารถใช้ได้ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) เท่ากับ 1.00 หมายถึง มีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามความพึงพอใจ สามารถนำไปใช้ได้

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการ ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การฝึกทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาวอลเลย์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคด์ ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.2 ผู้วิจัยนัดหมายกับนักเรียนในการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) เรื่อง ทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาวอลเลย์บอล ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การฝึกทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาวอลเลย์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคด์ ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งนักเรียนกลุ่มทดลองดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟ ร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคด์ตามขั้นตอนได้ดังนี้

Figure 1 Dave's Instructional Model with Thorndike's Connectionism Theory Step
(ขั้นตอนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ที่สังเคราะห์และสร้างขึ้นผ่านการตรวจคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน)

จากนั้นนำผลของการทดลองมาวิเคราะห์ทางสถิติในขั้นตอนที่ 3

2.3 เมื่อดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามกระบวนการของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การฝึกทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาวอลเลย์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเสร็จเรียบร้อยแล้วให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้การฝึกทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาวอลเลย์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากนั้นนำผลของการทดลองมาวิเคราะห์ทางสถิติในขั้นตอนที่ 3

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (SPSS) รุ่น 21.0 มีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยเปรียบเทียบค่าคะแนนทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที่ (t-test)

3.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเล่นลูกสองมือล่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยการทดสอบค่าที่ (Paired t-test) ที่นัยสำคัญทางสถิติ .05

3.3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเล่นลูกสองมือล่างหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที่ (Independent-sample t-test) ที่นัยสำคัญทางสถิติ .05

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาวอลเลย์บอลก่อนและหลังใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟ ร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคค์ของนักเรียนกลุ่มทดลอง แสดงรายละเอียดไว้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาวอลเลย์บอลก่อนและหลังใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟ ร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคค์ของนักเรียนกลุ่มทดลอง

ตัวแปรที่ศึกษา	ก่อนการทดลอง (n = 29)		หลังการทดลอง (n = 29)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาวอลเลย์บอล	1.69	0.76	3.86	0.83	21.70	<0.01*

* $p < .05$

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาวอลเลย์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคค์ โดยการทดสอบนักเรียน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 1.69 คะแนน และมีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 3.86 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนทดสอบทั้งสองครั้ง พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาวอลเลย์บอลหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคด์ และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ แสดงรายละเอียดไว้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการเล่นลูกสองมือล่างในกีฬาวอลเลย์บอลหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคด์ และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ตัวแปรที่ศึกษา	กลุ่มทดลอง (n = 29)		กลุ่มควบคุม (n = 29)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาวอลเลย์บอล	3.86	0.83	3.04	0.85	3.66	<0.01*

* $p < .05$

จากตารางที่ 2 พบว่า การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนของทั้งสองกลุ่มของนักเรียน กลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ยคะแนน เท่ากับ 3.86 คะแนน กลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยคะแนน เท่ากับ 3.04 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบแล้วมีความแตกต่างกันเท่ากับ 0.83 คะแนน ดังนั้นจากการทดสอบสถิติ t พบว่า คะแนนระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคด์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แสดงรายละเอียดไว้ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับ
ทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (n = 29)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปรผล/ ระดับ
1. ทักษะการเล่นลูกสองมือล่างที่นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติมีวิธีการฝึกปฏิบัติที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.72	0.45	มากที่สุด
2. ทักษะการเล่นลูกสองมือล่างที่นำมาให้นักเรียนฝึกปฏิบัติมีความเหมาะสมกับนักเรียน	4.83	0.38	มากที่สุด
3. ทักษะการเล่นลูกสองมือล่างมีการวางรูปแบบในการฝึกปฏิบัติที่ดี	4.62	0.49	มากที่สุด
4. นักเรียนปฏิบัติทักษะการเล่นลูกสองมือล่างได้	4.62	0.49	มากที่สุด
5. นักเรียนมีทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาบอลเลย์บอลที่ดีขึ้น	4.59	0.50	มากที่สุด
6. นักเรียนสามารถนำความรู้และทักษะการเล่นลูกสองมือล่างไปประยุกต์ใช้ในกีฬาบอลเลย์บอลได้	4.66	0.48	มากที่สุด
7. แบบฝึกปฏิบัติทักษะการเล่นลูกสองมือล่างจะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาบอลเลย์บอลที่ดีขึ้น	4.83	0.38	มากที่สุด
8. แบบฝึกปฏิบัติทักษะการเล่นลูกสองมือล่างมีกระบวนการที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.90	0.31	มากที่สุด
9. นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนในการฝึกปฏิบัติทักษะการเล่นลูกสองมือล่างได้อย่างถูกต้อง	4.79	0.41	มากที่สุด
10. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อตนเองในการปฏิบัติทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง	4.86	0.35	มากที่สุด
รวม	4.74	0.25	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคค์ที่มีต่อทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาบอลเลย์บอล มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.74 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.25 ซึ่งค่าเฉลี่ยคะแนนของความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เท่ากับ 4.74 อยู่ในเกณฑ์ 4.51 – 5.00 อยู่ระดับมากที่สุด

สรุป

จากการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคด์ที่มีต่อทักษะการเล่นลูกสองมือล่างในกีฬาบอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการเล่นลูกสองมือล่างในกีฬาบอลเลย์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟ ร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคด์ หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการเล่นลูกสองมือล่างในกีฬาบอลเลย์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟ ร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคด์ หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคด์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคด์ที่มีต่อทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาบอลเลย์บอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการเล่นลูกสองมือล่างในกีฬาบอลเลย์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟ ร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคด์ หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 คือ นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคด์ มีค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการเล่นลูกสองมือล่างในกีฬาบอลเลย์บอล หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่ามาจากวิธีการสอนที่เหมาะสมเป็นลำดับขั้นตอนทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ โดยเป็นไปในทิศทางเดียวกับ Aksornmet (2011) ที่กล่าวไว้ว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นอย่างมีจุดหมายที่แน่นอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการกระทำจริง เป็นประสบการณ์ตรงของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียนสามารถเรียนรู้และจดจำสิ่งที่เรียนได้ดีและนำการเรียนรู้และความรู้ที่ได้ไปใช้ในสถานการณ์อื่นที่มีลักษณะคล้ายกันได้ และสอดคล้องกับ Aphai (2010) ที่กล่าวไว้ว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการสอนที่ครูสร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ มากขึ้น นักเรียนมีทักษะเพิ่มขึ้นสามารถแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Thongdee (2019) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองที่ใช้การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบรวมมีอนันต์ส่งเสริมทักษะบอลเลย์บอล เช่น ทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง แสดงให้เห็นถึงการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคด์ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ในเรื่องทักษะปฏิบัติคือทักษะการเล่นลูกสองมือล่างได้ดีขึ้น

2. ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการเล่นลูกสองมือล่างในกีฬาวอลเลย์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคด์ หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 คือนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคด์ มีค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการเล่นลูกสองมือล่างในกีฬาวอลเลย์บอลหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ ผลข้างต้นอาจเกิดจากการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมและมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจนในการปฏิบัติทักษะ นำหลักการรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคด์มาอธิบายรายละเอียด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Promnet (2020) เรื่อง ผลการจัดโปรแกรมกลุ่มสัมพันธ์กีฬาวอลเลย์บอลที่มีต่อทักษะการทำงานเป็นทีมและทักษะกีฬาวอลเลย์บอลของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมและทักษะกีฬาวอลเลย์บอลหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Saechung (2021) ได้ศึกษาเรื่อง เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การเสริมต่อศักยภาพการเรียนรู้ที่มีต่อความรับผิดชอบและทักษะการตีโต้หน้ามือในกีฬาเทเบิลเทนนิส ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการตีโต้หน้ามือหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีคะแนนความรับผิดชอบหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการตีโต้หน้ามือหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคด์ อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด เนื่องจากการจัดการเรียนรู้พลศึกษา โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคด์ที่มีต่อทักษะการเล่นลูกสองมือล่างในกีฬาวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติหรือกระทำได้ถูกต้องแม่นยำ และชำนาญ มีการสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเรียน และมีการฝึกฝน การปฏิบัติบ่อย ๆ ทำให้ผู้เรียนได้รับผลที่ตนพึงพอใจจากการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ Thongnak (2015) เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ Polchai (2021) เรื่อง การพัฒนาทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอลด้วยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุดทุกด้าน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เข้าร่วมการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคค์ที่มีต่อทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาวอลเลย์บอลนั้นมีค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาวอลเลย์บอลเพิ่มขึ้นหลังเข้าร่วม 6 สัปดาห์ ดังนั้นครูผู้สอนพลศึกษาควรนำไปเป็นแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสม และท้าทายมากยิ่งขึ้น และนำไปติดตามผลต่อไปในทุกระดับชั้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยและพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคค์ที่มีต่อทักษะการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาวอลเลย์บอล ให้มีแบบฝึกทักษะที่เหมาะสมกับศักยภาพของนักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ เพื่อให้มีการพัฒนาทักษะการเล่นลูกสองมือล่างในกีฬาวอลเลย์บอลอย่างต่อเนื่อง

2.2 ควรมีการสร้างแบบฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาชนิดต่าง ๆ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดฟ ร่วมกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคค์โดยนำไปปรับใช้กับนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

Academic work group. (2017). *Summary form for measuring academic achievement*. Sukhothai:

Banmai Charoenphon Pittayakhom School.

Aksorndet, N. (2011). *Creating reading comprehension exercises for Mathayom 2 students*.

[Master of Education (Curriculum and Instruction), Burapha University]

Aphai, S. (2010). *Results of organizing mathematics learning activities on adding and subtracting*

numbers in Grade 1 using skill exercises. [Master of Education degree, Mahasarakham

University].

Glen, S. (2021). *Test-Retest Reliability*. <https://www.statisticshowto.com/test-retest-reliability/>

Kunaphisit, W. (2018) *Curriculum and learning management for physical education*

(revised edition 2018). Bangkok: Academic Promotion Center.

Ministry of Education. (2008). *Basic Education Core Curriculum B.E. 2551*. Bangkok:

The Agricultural Cooperative Federation of Thailand.

Pianchob, W. (2018). *Collected articles on philosophy, principles,*

teaching methods, and measurements for evaluating physical education.

Publisher of Chulalongkorn University [translated].

Polchai, C. (2021). The development of Float serving skill in volleyball game through skill exercises

for grade 10 students. *Journal of MCU Ubon*, 6(2), 617-628

- Promnet, P. (2020). *Results of organizing a volleyball sports group program on working skills. Volleyball teams and skills of vocational college students.* [Master of Education (Curriculum and Instruction), Chulalongkorn University]
- Saechung, E. (2021). *Results of organizing physical education learning using reinforcement on learning potential towards responsibility and counter-attacking skills in table tennis.* [Master of Education (Curriculum and Instruction), Chulalongkorn University]
- Thongdee, R. (2019). *Effects of Cooperative Physical Education Learning Management on Sportsmanship and Volleyball Skills of High School Students.* Srinakharinwirot University. Bangkok [translated].
- Thongnak, S. (2015). *Development of activity Package for handbal basicl skills using Davies Instructional Model for Psychomotor Domain for students of Mathayomthaklaeng school, Chanthaburi Province.* [Master of Education (Curriculum and Instruction), Rambhai Barni Rajabhat University]